

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State (België) op 17 januari 2020 — E. M. T./Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

(Zaak C-20/20)

(2020/C 95/22)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: E. M. T.

Verwerende partij: Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) ⁽¹⁾, dat bepaalt dat verzoekers moeten beschikken over een recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel tegen beslissingen “inzake hun verzoek om internationale bescherming”, en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, gelezen in samenhang met de artikelen 20 en 26 van richtlijn 2013/32/EU, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale procedureregeling, zoals artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waarbij de termijn voor het instellen van beroep tegen een beslissing van niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek om internationale bescherming door een onderdaan van een derde land wordt vastgesteld op tien “kalenderdagen” na kennisgeving van de administratieve beslissing, “indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich, op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing, bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 [van die wet] of die ter beschikking is gesteld van de regering”, in het bijzonder wanneer verzoeker na kennisgeving van de voornoemde administratieve beslissing stappen moet ondernemen om een nieuwe juridisch adviseur te zoeken onder de regeling van kosteloze rechtsbijstand teneinde de beroepsprocedure in te stellen?

⁽¹⁾ PB 2013, L 180, blz. 60.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Sofia grad (Bulgarije) op 17 januari 2020 — Bulgarska natsionalna televizia / Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” — Sofia pri Zentralno upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite (NAP)

(Zaak C-21/20)

(2020/C 95/23)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad Sofia grad (Bulgarije)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bulgarska natsionalna televizia

Verwerende partij: Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” — Sofia pri Zentralno upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite (NAP)

Prejudiciële vragen

- 1) Kan het aanbieden van audiovisuele mediadiensten aan de televisiekijkers door de publieke televisieomroep worden aangemerkt als een onder bezwarende titel verrichte dienst in de zin van artikel 2, lid 1, onder c), van richtlijn 2006/112/E[G] ⁽¹⁾, wanneer deze omroep door de staat wordt gefinancierd in de vorm van subsidies en de kijkers geen omroepbijdrage betalen, of vormt deze dienstverrichting geen onder bezwarende titel verrichte dienst in de zin van deze bepaling, zodat zij buiten de werkingssfeer van deze richtlijn valt?
- 2) Indien het antwoord luidt dat het door de publieke televisieomroep aanbieden van audiovisuele mediadiensten aan de televisiekijkers binnen de werkingssfeer van artikel 2, lid 1, onder c), van richtlijn 2006/112/E[G] valt, moet dan worden aangenomen dat het gaat om vrijgestelde leveringen in de zin van artikel 132, lid 1, onder q), van deze richtlijn en is een nationale regeling toegestaan volgens welke deze activiteit alleen is vrijgesteld op grond van de betaling die de publieke televisieomroep uit de staatsbegroting ontvangt, ongeacht of deze omroep ook commerciële activiteiten verricht?
- 3) Verzet artikel 168 van richtlijn 2006/112/E[G] zich tegen een handelwijze die het recht op aftrek van voorbelasting over aankopen niet alleen afhankelijk stelt van het gebruik van deze aankopen (voor belastbare of vrijgestelde activiteiten), maar ook van de wijze waarop deze aankopen worden gefinancierd, namelijk enerzijds uit eigen inkomsten (reclamediensten, enz.) en anderzijds uit overheidssubsidies, en die het volledige recht op aftrek van voorbelasting alleen toekent voor de uit eigen inkomsten gefinancierde aankopen en niet voor de met overheidssubsidies gefinancierde aankopen, waarbij een uitsplitsing naar de aard van deze aankopen wordt verlangd?
- 4) Voor zover wordt aangenomen dat de activiteiten van de publieke televisieomroep uit belastbare en vrijgestelde leveringen bestaan, en met inachtneming van de gemengde financiering daarvan: wat is de omvang van het recht op aftrek van voorbelasting over deze aankopen en welke criteria moeten voor de vaststelling daarvan worden gehanteerd[?]

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Klagenæv for Udbud (Denemarken) op 17 januari 2020 — Simonsen & Weel A/S / Region Nordjylland en Region Syddanmark

(Zaak C-23/20)

(2020/C 95/24)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Klagenæv for Udbud

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Simonsen & Weel A/S

Verwerende partij: Region Nordjylland en Region Syddanmark

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de beginselen van gelijke behandeling en transparantie ⁽¹⁾ in artikel 18, lid 1, van [richtlijn 2014/24], en het bepaalde in artikel 49 van [richtlijn 2014/24], in samenhang met de punten 7 en 10, onder a), van deel C van bijlage V bij richtlijn 2014/24, aldus worden uitgelegd dat de aankondiging van de opdracht in een geval als het onderhavige, informatie moet bevatten over de geraamde hoeveelheid en/of de geraamde waarde van de leveringen die in het kader van de raamovereenkomst waarop de aanbesteding betrekking heeft moeten worden verricht?